

- Розглянь картинку. Чому так здивувався тато? Навряд чи саме по собі випадіння ікла його так вразило, правда ж? Що такого задумала Айседора, що він мало не розлив сік?

Схоже, вигляд у мене був трішки схвильований, тому що мама сказала:

— Айседоро, ти не повинна підлаштовуватися під чиюсь думку, коли це стосується твого ікла. Ти можеш робити з ним усе, що хочеш.

— Так, це правда, — підтвердив тато. — Я знаю, мамі сподобалося б, якби ти віддала його зубній феї, а я волів би, щоб воно висіло в рамці на стіні, АЛЕ

найбільше ми тішитимемось, якщо ти вибереш те, що до душі саме тобі!

— Справді? — уточнила я.

— Звичайно, — усміхнулася мама.

— Гаразд, — заспокоїлась я. — Але, перш ніж я щось вирішу, татку, чи можеш домовитися для мене про ще один візит до стоматолога?

Тато мало не похлинувся червоним соком.

— Що? — пролопотів він. — Так швидко? Я думав, ти ненавидиш стоматологів!

— Я б ненавиділа. Але ж не можу бути певна, люблю їх чи ні, поки не спробую?

— Еге ж, — погодився тато. — Чистісінька правда. Які мудрі слова! Це неймовірно! Ще одні відвідини графа Вернакулора! Я домовлюся про візит одразу після сніданку!

Наступного вечора ми з татом знову стояли біля високих аркових дверей стоматології графа Вернакулора. Я здригнулася. Мені й досі було лячно, проте вирішила дозволити собі боятись, але все ж таки відбути цю страшну процедуру. Хоча серце мало не вистрибувало. Хоча мені було трішки зле.

Ми з татком сиділи в приймальні, я намагалася відвернути увагу, гортаючи

журнали, але всі вони ілюстрували зубні процедури, тож я міцніше притиснула до себе Рожевого Кролика. Аж тут двері відчинилися, із них вигулькнула голова того самого асистента.

— Айседоро Мун?

Ми з татком рушили за ним по коридору, який знову привів нас до кабінету стоматолога графа Вернакулора.

— І знову добрий вечір! — усміхнувся він.

Я помітила його білосніжні блискучі ікла. Закладаюся, його молочні ікла вартували найбільшої та найсяйливішої золотої монети зубної феї.

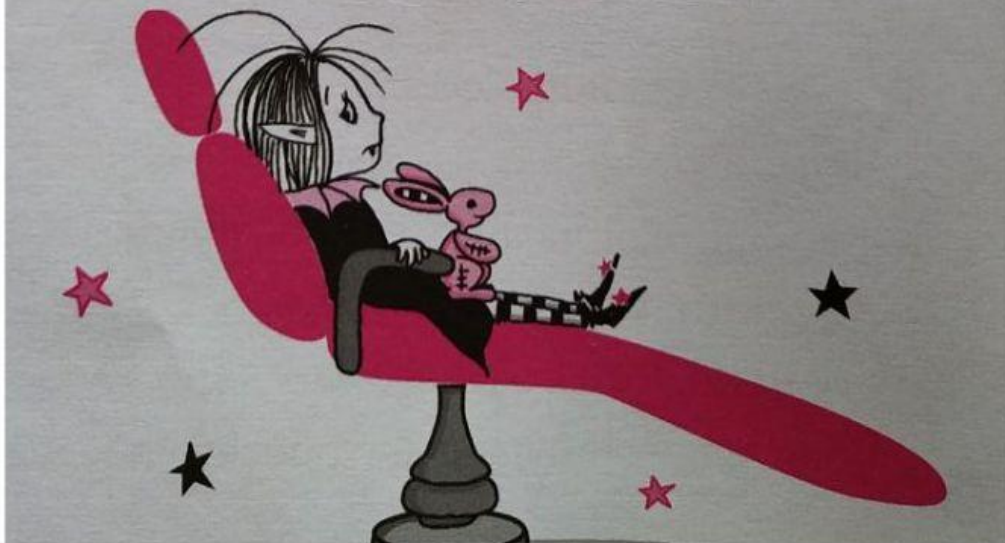
— Нема чого боятися, Айседоро, — сказав він. — Я буду дуже обережний.

До того ж ти можеш тримати Рожевого Кролика, якщо хочеш. Ходи-но, сідай.

І хоча ноги підкошувалися, я сяк-так дійшла до крісла й усілася.

— Чудово! — зауважив граф Вернакулор. — Перший крок пройдено! Просто сприймай усе це, як маленькі кроки, тоді не хвилюватимешся. Хочеш, покладу тобі огірочки на повіки, щоб ти цілком розслабилася?

* Чи втече Айседора цього разу, як гадаєш?

* Чи знаєш ти, що таке *дверне клепало*? Розглянь зображення дверей стоматологічної лікарні. Яку нічну тварину зображає цей пристрій?